

Beauty is Absolute Balance

Schoonheid en balans, daarover sprak ik op het lustrumsymposium van de afdeling Plastische Chirurgie van het UMC Utrecht.
Met dit werk van Constantin Brâncuși als startpunt. Een kunstenaar die zocht naar de kern van een vorm, naar de essentie.

Balans als kern van schoonheid.

Balans als beeldend element, denk aan symmetrie, verhoudingen.

Balans tussen toevoegen en weglaten.

Balans tussen idealiseren en natuurgetrouw blijven.

Balans in wat het materiaal fysiek toelaat en wat je als maker kan manipuleren/vormen.

Balans tussen traditie en innovatie.

Zo bezien, zijn er een meerdere balans aspecten die de kunstenaarspraktijk en de plastische chirurgie overeenkomen.

Je plaatst je in een ambachtelijke traditie waarbij naast een technische opleiding voor vakmanschap ook inspirerende leermeesters essentieel zijn én een moderne eigenheid. Als je de techniek beheerst, je ogen, hart en handen laat samenwerken en als je de essentie van de mens tegenover je kan lezen dan versta je je vak.

Twee makers in een totaal verschillend domein. Als je elkaar vanuit die gedeelde aspecten opzoekt ontstaat er op het raakvlak chemie! Nieuwe inzichten, kruisbestuivingen, gedeelde fascinatie en bevlogenheid. Passie!

Een pleidooi voor de kracht van kunst om schoonheid en balans te vinden, zowel in het professionele als in het persoonlijke leven.

La muse endormie (1909) Constantin Brâncuși

Homo stupidus stupidus (2008) Maarten van den Eynde

The creation of Adam (detail) (1512) Michelangelo Buonarroti

Voordracht Academie Gebouw